

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

III. De promulgatione, & acceptatione legis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

abrogata; secus si regula paucorum culpa non seruabatur, non tamen erat legitima consuetudine abolita: tunc enim subditi ad custodiam legum nouis possunt constitutionibus compelli; nam qui illius Religionis regulam uouerunt, consequenter ad eius compelli debent obseruationem.

CAPVT III.

De Promulgatione, & Acceptatione Legum.

§. I. 16. **P**romulgatio Legis. **A**D ferendam Legem quinque innuisti conditiones necessarias, ut scilicet à legitimo superiore ferretur, ut esset iusta, ut in commune bonum, ut & promulgaretur, & acceptaretur: circa que requiram, num necessaria omnino Legis promulgatio? Ita planè, facienda in singulis Prouincijs, neque obligat illius Prouinciæ subditos, in qua facta non est huiusmodi promulgatio.

17. *Occidendum ne idem de summi Pontificis Legibus promulgandis?* Minimè, sed sufficit in Curia Romana fieri, ut ubique legis seruandæ obligatio inducatur; vsus enim obtinuit, ut leges Pontificiæ solum in Romana Curia promulgentur.

18. *Obligat ne lex statim post promulgationem?* Obligar planè, quando nullus ad obligandum fuit terminus constitutus, nisi aliter de Legislatoris mente constet. Solet certè legislator, quando non intendit ante certum tempus obligare legem, hoc exprimere. *Nullum exressit tempus.* Censetur igitur uelle Legem statim post sufficientem promulgationem obligare, Scio tamen, illud speciale Legibus Imperatorijs, ut ante duos menses à promulgatione non obligent.

19. *Qui Legem rescissoriam contractus (u.g.) sufficienter promulgatam ignorat, delinquit ne celebrando contractum contra Legem?* Minimè, sed inualidè init contractum; Leges enim rescissoriæ hoc habent, ut post promulgationem etiam obligent ignorantes.

20. *Leges priuilegiorum reuocatoriæ obligant ne ante quàm ad aures illius, cui concessa priuilegia fuerant, perueni at reuocatio?* Non: quia priuilegium est fauorabile; fauores autem ampliandi sunt.

§. 2. 21. **A**ceptatio legis. *Num acceptatio est ad Legis ualorem necessaria?* Leges sub hac tacita conditione feruntur, ut vim habeant, si fuerint acceptatæ, & vsu receptæ.

22. *Quanda*

22. *Quandónam Lex dicitur non esse acceptata, nec recepta usu?* Quando populus, vel maior pars mori præterito præscripto adhæret, siue sciat contrariam esse latam Legem, siue ignoret.

23. *Et quandónam recepta dicitur?* Quando maior communitatis pars, quod Lex præcipit, præstat: aut eam approbat verbo, vel scripto, vel saltem non improbat. Post tamen Legitimus superior legem in commune bonum ferre, quæ obliget rebelles subditos independentem ab eorum acceptatione; alioquin maior esset potestas ægritudinis popularis, quam medici Principis.

24. *Lex ne quoad unam partem acceptata, obligat quoad totum?* Minimè, sed tantum quoad eam partem, quæ acceptatur; quia quæ ratio est totius ad totum, eadem prorsus est partis ad partem. Potest etiam Lex aliquando per consuetudinem quoad unam partem abrogari: (aut quoad pœnam) reliquis partibus suo in robore permanentibus.

25. *Possunt ne subditi ex iusta causa non solum supplicationes, & preces ad Legislatorem transmittere, ut legem reuocet: verum & Legis obligationem interim suspendere donec rursus de Principis constet voluntate?* Possunt; quia data iusta, & rationabili causa reuocandæ Legis, consonum rationi, ut subditis pateat aditus ad Legislatorem pro Legis reuocatione: & interim legis onere non premantur.

26. *Potest ne Princeps intra decennium subditos pœnis compellere ad Legis promulgatæ obseruationem?* Maximè, sed translato decennio, si Lex acceptata non fuit, non potest Princeps, per se loquendo, subditos ad seruatum Legem compellere; Lex enim per desuetudinem decennalem abrogatur, & tollitur.

27. *Vi Lex obliget, & acceptabilis sit, requiritur ne scriptura tanquam necessaria conditio?* Minimè; potest enim Lex acceptari non scripta, modò contrarium non sit usu sancitum. Hinc infero priuilegium absque scriptura concessum morte concedentis non expirare, etiam si litteræ non essent expeditæ. Ut plurimum tamen & regulariter loquendo, Lex per scripturam ferri consuecit.